

взздааніе, което е обѣщано отъ Бога всакомѹ споредъ работа-та, който превѣди въ тѣрпѣніе до конецъ, той ще да се спасе. „Повѣждаай наслѣдѣнїе ксѣ: глаголетъ господь.“ (Апо. 21. 7.)

Непрестанно въ уши-тѣ мѣ звънчи това чело-вѣче, задница-та си забрави и напредъ се простирай. Заради което той съ усердіе се въпира на честь-та и взздааніе-то на книшый-атъ къмъ званіе-то Божіе, за Христа Исуса, и за обѣщанно-то блаженство.

Р А З М Ы Ш Л Е Н І Е.

Що колко ѣ любовѣ исполненъ господь мой Исусъ Христосъ! Онъ примирилъ мене съ богѣмъ! Нека обитаетъ вѣче онъ самъ въ моѣ сѣрдце ѣмъ и воспоминаніека въ страданіяхъ и смѣрти ѣго, да вѣдѣтъ посващеніи вси мои мысли и сѣрдце, всѣ моѣ жїзнь: любовъ ѣюже онъ возлюбилъ ма ѣсть да превѣдетъ ко мнѣ и да сѹправляетъ вси мои мысли, чѣвства и всѣ моѣ желаніа! Да обновляетъ она моѣго внѣтреннаго челоука, по образъ создаваго ма, за да съ оучинимъ колкото ѣ можно подобенъ Христѣ и плоды страданій и смѣрти ѣго да вѣдѣтъ совершеніи ко мнѣ.

Дарѣй госпоти! мнѣ смѣсль, ѣкѣ да въ все коѣто прежде въ грѣхѣвное ѣславлѣніе за полѣзное